

[Aksel Larsen.]

ud fra, at de specielt sagkyndige ikke kan blive mere klar over Sagen, end de allerede er.

Jeg hører nok, at det vil være en Fordel at udsætte Sagens Løsning et Aars Tid eller to endnu, men jeg synes, det kan ikke være andet end en daarlig Undskyldning eller en daarlig Spøg fra Forslagsstillernes Side. Jeg hører ogsaa, at det ærede Medlem Hr. Bindslev vil være Tilhænger af, at man udsatte Lovens Gennemførelse og derpaa gennemførte den — for det ærede Medlem gav jo Udtryk for, at den vil nok blive gennemført i den Skikkelse, den her foreligger i, alligevel — og saa gav den tilbagevirkende Kraft. Jeg ved ikke, om det er en principiel Betragtning fra det ærede Medlems Side, men det skulde glæde mig, om det ærede Medlem selv, om muligt ogsaa hans Parti, naar Huslejeloven gennemføres, ogsaa kunde anlægge det Synspunkt, at den bør have tilbagevirkende Kraft.

Men dette var naturligvis et Sidespring; jeg vil blot sige: Udligningen kan gennemføres nu, Indlemmelsen kunde ogsaa gennemføres, Sagen er tilstrækkeligt forberedt, tilstrækkeligt undersøgt, og det skulde ikke have været vanskeligt for Indenrigsministeren, bistaaet af de mange sagkyndige, han raader over, og bistaaet af de mange fremragende Kommunalteknikere, der findes i Regeringspartierne, at udarbejde de fornødne Forslag til en Sammenlægning af Københavns Kommuner i een Kommune med Organisering af et forsvarligt og rimeligt Styre paa demokratisk Grundlag, som er Tidens eneste rette Løsning. Dette har man desværre forkastet ved anden Behandling, og som Sagen nu ligger for, bliver der for os intet andet at gøre end at stemme for det uægtelig daarligere Forslag, der foreligger her.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Der er sagt her, at en Indlemmelsesordning med Hensyn til Frederiksberg — jeg ved ikke, om man ogsaa tænkte paa Gentofte — vilde kunne gennemføres lige saa hurtigt i det praktiske Liv som den Ordning, der forhaabentlig her bliver gennemført. Det beror paa en Misforstaaelse og kan kun skyldes Ukendskab til saadanne Forhold. Det er klart for enhver, at hvis man nu fra denne Udligningsordning, som man har arbejdet med gennem Aar, og som nu ligger fuldkommen klar til Gennemførelse straks, skulde gaa over til Indlemmelsesordningen, saa maatte man begynde forfra igen med alle de Undersøgelser og alle de Opgørelser med

Henblik paa Overgangstiden, som nødvendigvis maa foretages ved enhver Indlemmelse, Overvejelser, som ofte strækker sig ikke blot over Maaneder, men over Aar. Hvis man gjorde det i dette Øjeblik her, ja, da er det klart, at det for det første for Københavns Kommune maatte medføre, at man i den kommende Tid gik Glip af meget betydelige Beløb, som man efter min Mening har Krav paa ud fra Retfærdssynspunkter, men at det dernæst vilde faa indirekte Virkninger paa hele den Udligningspolitik, som det er Hensigten at føre for Landet som Helhed. Nu foreligger denne Ordning her, som jeg siger, klar for enhver til at træde i Kraft, en Ordning, som man fra Københavns Borgerrepræsentation har udtalt sin Tilfredshed med. Nu bliver der Lejlighed til at se, hvordan denne Ordning virker i Praksis, og hvis det virkelig skulde vise sig, at den ikke giver den Retfærdighed og den Mulighed for Samarbejde mellem de paa-gældende Kommuner, som vi vel alle sammen ønsker, ja, da er der ogsaa i den Tid, hvor denne Udligningsordning virker, Tid til igen at behandle Indlemmelsesspørgsmaalet, saaledes som det i saa Tilfælde maa behandles.

Til det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen vil jeg gerne sige, at jeg er ham meget taknemmelig for de Udtalelser, han fremsatte ved denne Lejlighed med Hensyn til den gamle Indlemmelsessag i Kolding, for, at det ærede Medlem nu siger, at det har vist sig, at Indlemmelsen har virket til alles Tilfredshed, og at det var det eneste rigtige, der skete. Naar jeg tænker paa de voldsomme Angreb, jeg dengang var Genstand for fra de Landkommuners Side, som her kommer i Betragtning, saa kan jeg kun takke for denne Udtalelse. Jeg mindes, at man endog gik saa vidt dengang, at inden jeg traf Afgørelsen og underskrev paa Sagen, sendte en af Kommunerne en Højesteretsadvokat op til mig, som truede mig med Sagsanlæg og Højesteretsdom, hvis jeg tillod mig virkelig at underskrive paa denne Sag. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen i, at der ikke er Tvivl om, at det har vist sig, at det, der skete, var det ene rigtige.

Naar det ærede Medlem dernæst, saaledes forstod jeg, sammenlignede det, der her sker, med en almindelig Studehandel, maa jeg sige, at hvis det ærede Medlem virkelig mener det, saa er han ikke saa kyndig i Studehandel, som jeg havde anset ham for, for i Almindelighed er det jo saadan ved en Studehandel, at hvis der bliver en Handel ud af det, saa bliver man enig.